

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร*

FACTORS AFFECTING TO SELF-DISCIPLINE OF STUDENTS OF PRIVATE VOCATIONAL COLLEGE IN BANKGONG

สุเมธ ดัวงจู

Sumet Duangjoo

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Rajamangala University of Technology Kungthep, Thailand

Email: Sumet.d@mail.rmutk.ac.th

บทคัดย่อ

การพัฒนาความมีวินัยในตนเองถือเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากที่จะต้องได้รับการพัฒนาสำหรับกลุ่มเยาวชนที่เป็นเป้าหมายของการพัฒนานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นช่วงรอยต่อระหว่าง เด็ก และวัยรุ่น จึงมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรม ดังนั้น นักศึกษาระดับอาชีวศึกษา จึงน่าจะเป็นกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมในการ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง บทความวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง 394 คนเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1-3 (ปวช.) ปีการศึกษา 2564 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวนกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert) การหาคุณภาพของ

* Received 29 June 2024; Revised 19 August 2024; Accepted 25 September 2024

แบบสอบถาม มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.70-1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุดได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต การจัดสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย การเห็นแบบอย่างทางสังคม เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย อิทธิพลของสื่อ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความสนใจคุณธรรมส่วนตัว ตามลำดับซึ่งปัจจัยทั้ง 7 สามารถร่วมกันพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาได้ร้อยละ 74.3

ดังนั้น ตัวแปรทั้ง 7 ตัวคือลักษณะมุ่งอนาคต การจัดสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย การเห็นแบบอย่างทางสังคม เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย อิทธิพลของสื่อ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความสนใจคุณธรรมส่วนตัว ควรนำมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระเบียบวินัยของเยาวชน เพราะเป็นรากฐานให้เยาวชนสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง, ความมีวินัยในตนเอง

Abstract

The development of self-discipline is another factor that is very important to be developed for the youth who are the target of that development. Especially at the vocational college level, which is an age that changes rapidly, it is the transition between children and adolescents, so there are changes in both physical, mental, and behavioral aspects. Therefore, vocational education students should be the right target group for research on self-discipline. The objective of this research was to: 1) study the level of factors affecting self-discipline among students of private vocational colleges in

Bangkok. 2) study the level of self-discipline of students of private vocational colleges in Bangkok. 3) To study the factors affecting the self-discipline of students at private vocational colleges in Bangkok. The samplings were 394 students who are studying at the 1st–3rd year vocational certificate (vocational diploma) level. Academic year 2021 in educational institutions under the Office of the Private Vocational Education Commission, Bangkok. The samplings were selected by stratified sampling. Moreover, the data collecting instruments were a checklist and 5 level Likert scale. The research instruments were qualified from content validity, Index of Item Objective Congruence (IOC) with values between 0.7–1.00 and Cronbach's Alpha Coefficient. The results of reliability were 0.81. The statistical data analysis was percentage, average, standard deviation (S.D.), Multiple Regression Analysis. The results showed that 1) The level of factors affecting self-discipline of students of private vocational colleges in Bangkok Overall and individually was at a very high level. 2) The level of self-discipline of students of private vocational colleges in Bangkok overall was at very high level. 3) Factors affecting self-discipline of students of private vocational colleges in Bangkok it was statistically significant at the level of .05, in order to the most influential factors to the least affected factors, as follows: Future-oriented characteristics, Setting up the environment within the college, Seeing social role model, Attitude towards discipline, The influence of the media, Family Relationship, and Personal moral interests were the seven factors that could predict the self-discipline of students at 74.3 percent.

Therefore, the 7 variables are future-oriented, Future-oriented characteristics, Setting up the environment within the college, Seeing social role model, Attitude towards discipline, The influence of the media, Family Relationship, and Personal moral interests should be used as tools to develop

youth discipline. Because it is the foundation for young people to continue to be good members of society.

Keyword: Factors affecting self-discipline, Self-discipline

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับการพัฒนาประเทศในทุกมิติไปสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วที่ขับเคลื่อนโดยภูมิปัญญาและนวัตกรรมในอีก 20 ปีข้างหน้า ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง “คนไทยในอนาคต จะต้องมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง (แผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580)

เยาวชนนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของประเทศ หากไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนาประเทศอาจจะเป็นไปได้ไม่เต็มที่ การมีวินัยในตนเองเป็นลักษณะที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับเยาวชน เมื่อเยาวชนมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานและมีวินัยต่อสังคม ผลที่สุดก็จะมีวินัยต่อประเทศชาติโดยรวม ซึ่งจะทำให้ประเทศก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงควรเสริมสร้างการมีวินัยในตนเองให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มพูนคุณภาพของประชากรอีกด้านหนึ่ง และจะสามารถลดปัญหาสังคมได้อีกด้วย (ทัศนียา แสนทิพย์, 2559)

การมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเพราะผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต จะเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรมจริยธรรมในตนเอง มักจะเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเอง เช่น เป็นคนตรงต่อเวลา เป็นคนที่เคารพกฎระเบียบของสังคม เป็นต้น บุคคลที่มีวินัยในตนเองจึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่จะช่วยสังคมหรือประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง เพราะบุคคลที่มีวินัยในตนเองจะมีคุณลักษณะที่สำคัญคือ มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา และปฏิบัติตามกฎกติกาของสังคม ดังนั้น การมีวินัยในตนเองจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคม

การมีระเบียบวินัยนับเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของสังคมที่พัฒนาแล้ว ทุกคนทุกฝ่ายในประเทศไทยต้องตระหนักและปลูกฝังเพื่อให้ทุกคนในชาติมีวินัย สามารถนำพาสังคมและประเทศชาติก้าวไปพร้อมกับกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างมั่นคงและสงบสุข

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าสถาบันการศึกษาจะประสบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียน ทั้งในเรื่องของความไม่มีระเบียบวินัย ปฏิบัติตนตามใจตนเองมุ่งทำอะไรเฉพาะที่ตนถูกใจมากกว่าถูกต้อง ซึ่งอาจมีผลต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของสังคมได้ วิทยาลัยอาชีวศึกษาซึ่งเป็นองค์กรที่สำคัญในการผลิตบัณฑิตออกไปสู่สังคม จึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่ต้องจบการศึกษาออกไป

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยทั้ง 11 ตัวแปรที่ส่งผลต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักศึกษาต่อไป

ดังนั้น จากสภาพปัญหาการขาดวินัยของนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งเป็นปัญหาด้านความประพฤติที่กระทบต่อพัฒนาประเทศ นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นและได้รับการกล่าวขานอย่างกว้างขวาง จนเป็นที่ห่วงใยว่าในอนาคตเราจะมีแต่ผู้มีการศึกษาสูงแต่หย่อนทางด้านวินัยสำหรับการดำรงชีวิตที่เหมาะสมในสังคม ไม่เฉพาะในสถานศึกษาเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของประเทศที่จะต้องช่วยกันแก้ไข ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งเป็นเขตที่มีวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชน ตั้งอยู่จำนวนมาก และผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งเป็นระดับที่จะไปประกอบอาชีพหรือไปศึกษาต่อในระดับอนุปริญา หรืออุดมศึกษาต่อไป จะเป็นแนวทางในการวางแผนแก้ไขปัญหาการขาดความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการรับข้อมูล และเพื่อกระตุ้นนักศึกษา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ตระหนักถึงความมีวินัยในตนเองมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1- 3 (ปวช. 1-3) วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วยวิทยาลัยเทคโนโลยีเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 65 แห่ง จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 25,000 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane ระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มตัวอย่างที่ 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 394 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งขนาดของวิทยาลัยเทคโนโลยีออกเป็น 4 ขนาดคือขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แล้วใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากคัดเลือกวิทยาลัยเทคโนโลยีขนาดกลุ่มตัวอย่าง ประมาณร้อยละ 25 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีในแต่ละขนาด ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 394 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 6 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาได้แก่ เพศ และระดับชั้นปี ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยภายในตัวบุคคล ประกอบด้วย เจตคติต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง ความสนใจเรื่องคุณธรรมส่วนตัว และลักษณะมุ่งอนาคต ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และ การส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยจากครอบครัว ปัจจัยด้านวิทยาลัยประกอบด้วยการจัดสภาพแวดล้อมวิทยาลัย การเป็นแบบอย่างที่ดีของอาจารย์ กิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านสังคมประกอบด้วยอิทธิพลของสื่อ และการเห็น

แบบอย่างทางสังคม และตอนที่ 6 ความมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วย 6 คุณลักษณะ คือการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความอดทน และความตรงต่อเวลา ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 6 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เกณฑ์ที่ใช้กำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 4 3 2 1 ค่ะแนแน ตามลำดับ การหาคุณภาพเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความตรงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านมีค่าเท่ากับ 0.70-1.00 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านวิทยาลัย ปัจจัยด้านสังคม และแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติตนของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.82 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าทางสถิติ และขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้ 1) คำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามในตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 6 เพื่อทราบระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาและระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร 2) วิเคราะห์ปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านวิทยาลัย และปัจจัยด้านสังคมที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศและระดับชั้น

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	166	42.1
หญิง	228	57.9
รวม	394	100
2. ระดับชั้น		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1	138	35.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2	161	40.9
ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3	95	24.1
รวม	394	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 394 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกตามเพศ เป็นเพศหญิง 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 และเพศชายจำนวน 166 คนคิดเป็นร้อยละ 42.1 จำแนกตามระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครภาพรวมและรายด้าน

ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับ
1.	เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย	4.04	.66	มาก	2
2.	ความสนใจเรื่องคุณธรรมส่วนตัว	3.30	.99	ปานกลาง	9
3.	ลักษณะมุ่งอนาคต	4.00	.69	มาก	4
4.	การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	3.95	.69	มาก	5
5.	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	4.01	.76	มาก	3
6.	การส่งเสริมพฤติกรรมความมีวินัยจากครอบครัว	3.94	.73	มาก	6
7.	การจัดสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย	3.83	.74	มาก	8
8.	การเป็นแบบอย่างที่ดีของอาจารย์	4.00	.73	มาก	4
9.	กิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยจากวิทยาลัย	3.88	.75	มาก	7
10.	อิทธิพลของสื่อ	3.95	.72	มาก	5
11.	การเห็นแบบอย่างทางสังคม	4.13	.67	มาก	1
	รวม	3.92	.59	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 8 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการเห็นแบบอย่างทางสังคม ($\bar{X} = 4.13$) ด้านเจตคติต่อความมีวินัย ($\bar{X} = 4.04$) ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ($\bar{X} = 4.01$) ด้านลักษณะมุ่งอนาคต ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการเห็นแบบอย่างที่ดีของอาจารย์ ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 3.95$) ด้านอิทธิพลของสื่อ ($\bar{X} = 3.95$) ด้านการส่งเสริมพฤติกรรมความมีวินัยจากครอบครัว ($\bar{X} = 3.94$) ด้านกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยจากวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.88$) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.83$) และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้านคือ ความสนใจเรื่องคุณธรรมส่วนตัว ($\bar{X} = 3.30$)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและระดับของความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ภาพรวมและรายด้าน

ที่	ความมีวินัยในตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความมี วินัย	อันดับ
1.	ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของ สังคม	3.99	.64	มาก	3
2.	ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.82	.68	มาก	5
3.	ด้านความรับผิดชอบ	3.89	.62	มาก	4
4.	ด้านความเป็นผู้นำ	3.75	.74	มาก	6
5.	ด้านความอดทน	4.02	.68	มาก	2
6.	ด้านความตรงต่อเวลา	4.06	.69	มาก	1
	เฉลี่ยรวม	3.92	.59	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีวินัยในตนเองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ 3.92) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความตรงต่อเวลา ($\bar{X}$ = 4.06, S.D.=.69) รองลงมาคือ ด้านความอดทน ($\bar{X}$ = 4.02, S.D.=.68) ด้านปฏิบัติตามกฎระเบียบทางสังคม ($\bar{X}$ = 3.99, S.D.=.64) ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X}$ = 3.89, S.D.=.62) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X}$ = 3.82, S.D.=.68) และด้านความเป็นผู้นำ ($\bar{X}$ = 3.75, S.D.=.74) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของความมีวินัยในตนเองนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std error	Beta	t	Sig
เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย	.113	.038	.126	2.936	.004
ความสนใจเรื่องคุณธรรมส่วนตัว	.043	.021	.072	2.050	.041
ลักษณะมุ่งอนาคต	.124	.039	.145	3.174	.002
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	.073	.036	.094	2.010	.045
การจัดสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย	.114	.044	.143	2.628	.009
อิทธิพลของสื่อ	.098	.040	.119	2.428	.016
การเห็นแบบอย่างทางสังคม	.124	.040	.142	3.073	.002
$R^2 = .743$ SEE=.306 F=99.362 Sig.=.000					

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรอิสระ 7 ตัว ร่วมกันอธิบายความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 74.3 โดยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีวินัยในตนเองคือ เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย ความสนใจเรื่องคุณธรรมส่วนตัว ลักษณะมุ่งอนาคต ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การจัดสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย อิทธิพลของสื่อ และ การเห็นแบบอย่างทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีอำนาจในการทำนายความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ได้ดีที่สุดคือ ลักษณะมุ่งอนาคต Beta=.145 การจัดสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย Beta=.143 การเห็นแบบอย่างทางสังคม Beta= .142 เจตคติต่อความมีวินัยในตนเอง Beta= .126 อิทธิพลของสื่อ Beta= .119 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว Beta= .094 และความสนใจเรื่องคุณธรรมส่วนตัว Beta= .072 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร

1. การศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความอดทน และความตรงต่อเวลา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีระดับความมีวินัยในตนเองโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง จากข้อค้นพบที่ได้น่าจะเป็นผลมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ รู้จักบทบาท และหน้าที่ของตนเอง รวมถึงได้รับการอบรมสั่งสอนหรือปลูกฝังความมีวินัยในตนเอง จากพ่อแม่ผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer, 1950 อ้างถึงใน ดวงเดือนพันธุ์นาวัน, 2529) ที่กล่าวว่า การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้นจะมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งโต โดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดา มารดา หรือผู้เลี้ยงดูถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้เกิดความสามารถในการให้รางวัลตนเองหรือความสามารถในการควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น เด็กจะเกิดการเรียนรู้จากบิดา มารดา หรือผู้เลี้ยงดู โดยที่การเรียนรู้นี้จะเกิดในสภาพอันเหมาะสมเท่านั้น และได้รับการบำบัดความต้องการต่าง ๆ เช่น ความหิว และ ความสุขสบายต่าง ๆ ทำให้รู้สึกพึงพอใจ มีความสุข ซึ่งความรัก ความผูกพันของเด็กจะนำไปสู่การปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอน เกิดพฤติกรรมการเล่นแบบการกระทำหรือคำพูด ทั้งในทางที่ดีและไม่ดีของผู้ที่ตนรักและพึงพอใจ กลายเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริก สินสม (2557) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนนทบุรี พบว่า ระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของบัวลอย มธุรสวรรณ (2560) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย เขตภาคตะวันตก มีพฤติกรรมความมีวินัยในการเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อันดับ 1 คือ ลักษณะมุ่งอนาคต จากผลการวิจัย พบว่า ลักษณะมุ่ง

อนาคตสามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้เพราะถ้านักศึกษาเป็นผู้มีลักษณะ มุ่งอนาคต มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนตั้งแต่ต้นชั่วโมงจนถึงท้ายชั่วโมง มีการวางแผนเป้าหมายการ เรียนในอนาคต รวมถึงการคาดการณ์อนาคตข้างหน้าเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ มีความ มานะพยายามอดทน ตั้งใจเรียนหนังสือ เพื่อที่จะได้ทำงานที่ดีในอนาคต ย่อมส่งผลให้นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติตนในทางที่ดี สอดคล้องกับทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2544: 1-16) ที่กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นส่วนหนึ่งของลำดับที่ส่งผลต่อการมีวินัยใน ตนเองของนักศึกษา เพราะความสัมพันธ์ของจริยธรรมกับความสามารถที่จะรอผลที่ดีกว่าใน อนาคตแทนที่จะรับเอาผลที่เล็กน้อยกว่าในทันทีซึ่งลักษณะนี้เรียกว่า ลักษณะมุ่งอนาคต ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของกุหลาบ อินทร์สา (2556) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมี ระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุตรดิตถ์ว่าลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานคร อันดับ 2 คือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย จากผลการวิจัย พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยสามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 กล่าวคือ การที่วิทยาลัยมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีย่อมส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองสูง ทั้งนี้ เพราะบรรยากาศของวิทยาลัยเป็นสภาวะอันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับ สิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย แล้วส่งผลถึงความรู้สึกของบุคคล การที่วิทยาลัยจัดสภาพแวดล้อมที่ดี จะทำให้นักศึกษา เกิดความรู้สึกรู้สึกพอใจ ภูมิใจ รู้สึกในความเป็นเจ้าของ และอยากมาวิทยาลัย ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยจึงส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริก สันสม (2557) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยใน ตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 พบว่า สภาพแวดล้อมสถานศึกษามี ความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ที่ว่ากลุ่มสังคมมีอิทธิพลต่อการปลูกฝัง และ

สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมของบุคคล ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยที่ดีย่อมส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระภาภรณ์ ดงอนนท์ (2552) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 พบว่า สภาพชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อันดับ 3 คือ การเห็นแบบอย่างทางสังคม จากผลการวิจัย พบว่า การเห็นแบบอย่างทางสังคม สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาเห็นอิทธิพลของการเป็นแบบอย่างการปฏิบัติตนของคนในสังคม โดยเฉพาะบุคคลที่ใกล้ชิดหรือบุคคลที่มีชื่อเสียง มียศมีตำแหน่งในสังคมเป็นแบบอย่างที่ดีซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ แบนดูรา (Bandura, 1977) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมของบุคคลในสังคมและการนำผลการให้ตัวแบบทางสังคมมาเป็นพฤติกรรมของตนเอง การเรียนรู้จากการเห็นแบบอย่างพฤติกรรมในสังคมจะทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกุหลาบ อินทร์สา (2556) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีพบว่า การปฏิบัติตนของครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี

2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อันดับ 4 คือ เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย จากผลการวิจัย พบว่า เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ทั้งนี้ เพราะนักศึกษามีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด แม้จะถูกเพื่อนมองว่าเป็นตัวตลก และนักศึกษามองเห็นว่าการที่สังคมวุ่นวายในปัจจุบันนี้ก็เพราะเกิดจากคนไม่มีวินัย เมื่อนักศึกษาเห็นว่าคนที่มีวินัยจะเป็นคนรับผิดชอบต่อสังคมและได้รับการยกย่องจากคนในสังคม ทำให้แสดงพฤติกรรมของตนเองเป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง ดังนั้น นักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อ

ความมีระเบียบวินัยในระดับสูง จึงแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่มีระเบียบวินัยสูงด้วยเช่นเดียวกัน สอดคล้องงานวิจัยของกุหลาบ อินทร์สา(2556:63)ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อความมีระเบียบวินัย ย่อมทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมในทางที่ดี มีการแสดงออกถึงการยอมรับหรือความโน้มเอียงในการเลือกปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมที่สนองต่อความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นทำให้แสดงออกถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังดังนั้น นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อความมีระเบียบวินัยจึงแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่มีระเบียบวินัยสูงเช่นเดียวกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญญรัตน์ โพธิสาร (2548) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ทศนคติต่อความมีวินัยมีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรงกับความมีวินัยของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อันดับ 5 คือ อิทธิพลของสื่อ จากผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลของสื่อสามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันสื่อต่างๆสามารถเข้าถึงตัวบุคคลได้โดยง่าย ทั้งที่เห็นภาพ ได้ยินเสียงหรือต้องอาศัยการอ่านซึ่งสื่อทุกแขนงได้พยายามสื่อสารกับผู้ชมด้วยสาระและบันเทิงนานาชนิด ขึ้นอยู่กับการเลือกรับสารของบุคคลนั้นๆ หากผู้รับสารเลือกรับสารที่ส่งมามีสาระ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมด้านวินัย ย่อมได้รับทราบและซึมซับสาระนั้นๆ ไว้เป็นความรู้ ความเชื่อ และสะท้อนออกมาเป็นการกระทำในที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตตานันท์ ติกุล (2545) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสุรนารี พบว่า ตัวแปรอิทธิพลของสื่อมวลชนเป็นตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุด เพราะสามารถเข้ามามีบทบาทต่อการแสดงพฤติกรรมต่างๆ เนื่องจากสภาพของครอบครัวและสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการออกไปทำงานนอกบ้าน สิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดสำหรับลูกในขณะที่พ่อ แม่ ผู้ปกครองไม่อยู่บ้าน คือ สื่อมวลชน

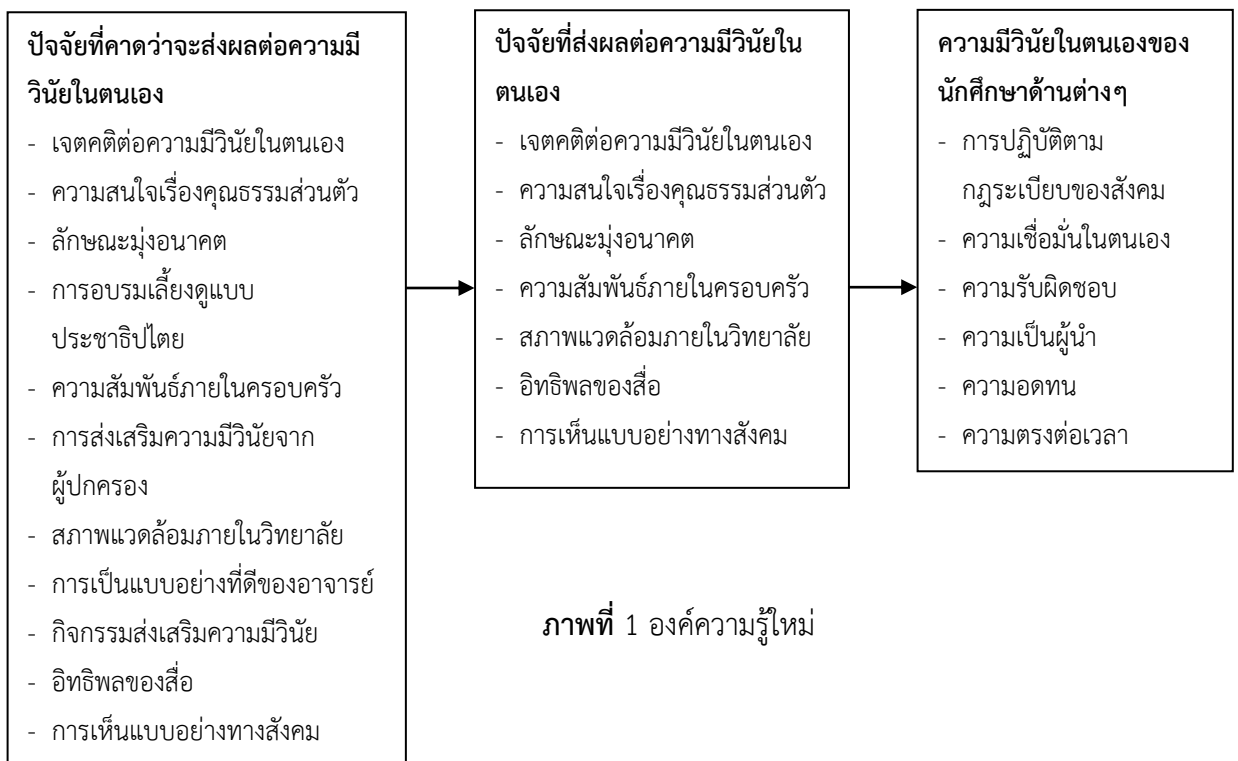
2.6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อันดับ 6 คือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวจากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากนักศึกษาที่อยู่ในครอบครัวที่มีสภาพความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในครอบครัวของนักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ถ้ามีคนทำผิด ก็มีการให้อภัยและให้กำลังใจกัน มีการเคารพและเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ สมาชิกในครอบครัว มีความรักใคร่ปรองดองกัน มีการเสียสละหรือแบ่งปันสิ่งของให้กันระหว่างพี่น้อง ทั้งนี้เพราะประสบการณ์ด้านระเบียบวินัยครั้งแรกในชีวิตของนักศึกษา มักจะมาจากในครอบครัวของตนเอง องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการสร้างวินัยคือการทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีของพ่อแม่ เพราะนักศึกษาจะเรียนรู้จากรูปแบบพฤติกรรมพ่อแม่มากกว่าซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุหลาบ อินทร์สา (2556) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีพบว่า นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับมาก จะเป็นคนมีระเบียบวินัยที่ดี ทั้งนี้ เพราะครอบครัวคือผู้วางพื้นฐานในเรื่องของความมีระเบียบวินัย นักเรียนจะเรียนรู้พฤติกรรมการแสดงออกของบิดามารดา ถ้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กันดี ก็จะทำให้นักเรียนอยากทำตามความคาดหวังของบิดามารดา ถ้าบิดามารดา มีพฤติกรรมมีระเบียบวินัยที่ดี นักเรียนก็จะเป็นคนที่มีระเบียบวินัยที่ดีไปด้วย

2.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อันดับ 7 คือ ความสนใจคุณธรรมส่วนตัว จากผลการวิจัย พบว่า ความสนใจคุณธรรมส่วนตัว สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้การที่นักศึกษาให้ความสนใจเรื่องการพัฒนาคุณธรรมในตนเอง เช่น การทำบุญทำทาน การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาในโอกาสอันควร การอ่านหรือฟังธรรมะเพื่อให้แง่คิดคติสอนใจเป็นต้น ย่อมส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองสูง ทั้งนี้เพราะถ้านักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนา ทำให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดี ย่อมทำให้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ก็จะส่งผลให้นักศึกษาเกิดความมีวินัยในตนเองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางสาวเบญญาภา หลวงราช (2550) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ความสนใจเรื่องคุณธรรมส่วนตัวมีผลต่อความมีวินัยในตนเองของ

นักเรียนกล่าวคือ นักเรียนมีความสนใจเรื่องคุณธรรมส่วนตัวมาก ย่อมส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองสูง

องค์ความรู้ใหม่

จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรความมีวินัยในตนเองทำให้ได้ตัวบ่งชี้ตัวแปรด้านความมีวินัยในตนเอง และปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาประกอบด้วย 12 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อความมีวินัยในตนเอง ความสนใจเรื่องคุณธรรมส่วนตัว ลักษณะมุ่งอนาคต การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การส่งเสริมความมีวินัยจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย การเป็นแบบอย่างที่ดีของอาจารย์ กิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย อิทธิพลของสื่อ และการเห็นแบบอย่างทางสังคม แต่พบตัวแปรที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองมี 7 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อความมีวินัยในตนเอง ความสนใจเรื่องคุณธรรมส่วนตัว ลักษณะมุ่งอนาคต ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย อิทธิพลของสื่อ และการเห็นแบบอย่างทางสังคม ทั้ง 7 ตัวแปรนี้ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ดังแผนภูมิ

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ประกอบด้วยคือลักษณะมุ่งอนาคต การจัดสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย การเห็นแบบอย่างทางสังคม เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย อิทธิพลของสื่อ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความสนใจคุณธรรมส่วนตัว ความมีวินัยในตนเองของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนให้ประพฤติปฏิบัติในทางที่พึงปรารถนาแล้วยังอิทธิพลหลายอย่างเช่นการมีสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยที่เอื้ออำนวย การเลียนแบบที่ดีจากในครอบครัว การเห็นแบบอย่างทางสังคมที่ดี อิทธิพลของสื่อช่วยประชาสัมพันธ์ รวมถึงคุณธรรมเกี่ยวกับวินัยในตัว of นักศึกษาเอง จึงจะพัฒนาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น และกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องและมีเหตุผลของบุคคล

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมาก ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองให้กับนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนที่หลากหลาย เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนตนเอง เกี่ยวกับความตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ การปฏิบัติตามระเบียบของสังคม ความอดทน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาต่อไป

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะมุ่งอนาคต การจัดสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย และการเห็นแบบอย่างทางสังคม ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับมากและรองลงมาตามลำดับ ดังนั้นวิทยาลัยควรมีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่สร้างแรงจูงใจเรื่องของวินัยของนักศึกษาเพื่อเป็นการฝึกฝนและพัฒนาศักยภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การส่งเสริมความมีวินัยในตนเองต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา เพื่อหาตัวแปรที่ดีที่จะนำมาพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาในการวิจัยในครั้งต่อไป

2.2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองกับนักศึกษาระดับชั้นอื่นๆ และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่เป็นของรัฐ

2.3 ควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และนักศึกษาเป็นต้น เพื่อหาผลวิจัยที่สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาความมีวินัยในตนเองต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กุหลาบ อินทร์สา. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตตินันท์ ติกุล.(2545). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสุรนารี. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2529). จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน ในประมวลบทความทางวิชาการ ตอน 1. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2544). ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม ในการวิจัยและพัฒนาบุคลากร. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทัศนียา แสนทิพย์. (2559). การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชญพร แซ่เทียน.(2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- ธีระภาภรณ์ ดงอนนท์. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- บัวลอย มธุรสวรรณ. (2560). พฤติกรรมการมีวินัยในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย เขตภาคตะวันตก. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สิริกร สีนสม.(2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- Bandura. (1977). Social learning Theory. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.